

מי ששיחת הוא עמך שהם הערב רב שאתה גירת אותם והם אלו שעשו את עוון העגלן[חזו].
וּבְגִין דָּא כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ
תְּהִיָּה לְאִשָּׁה ולכן מאחר שאתה הוצאת שם רע על בתולת ישראל אז לכן 'ולו
 תהיה לאשה' ולא תוכל לשלחה מעליך כל ימך, ומשום כך תגלה עימה בגלותה
 בהתלבשותך בחכמים המצטערים בדוחק גלותם. *

רעיא מהימנא מברך את אליהו הנביא ומבקש ממנו שיעזור לו לגלות סודות

התורה

קָם רַעְיָא מְהִימָנָא, נָשִׁיק לִיָּה בְּאַנְפּוּי, וְעַל עֵינָיו וּבְרִיךְ
לִיָּה ואז קם הרע"מ ונישק את אליהו הנביא בפניו ועל עיניו ובירך אותו,
וְאָמַר לִיָּה, תְּהִיא מְבֹרַךְ מִפּוּמָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתִּיהָ, בְּכָל מְדָה וּמְדָה דִּילִיָּה, וּבְעֶשֶׂר סְפִירָן
דִּילִיָּה, וּבְכָל שְׂמָהָן דִּילִיָּה, וּבְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּאן,
וּבְכָל מְלֶאכִיין ואמר לו תהיה מבורך מפיו של הקב"ה והשכינה בכל מידה ומידה

אור הרשב"י

השבים ואני הייתי יודע מה הם עתידין לעשות
 אמרתי לך לאו, ועשיתי רצונך והם הם שעשו
 את העגל שהיו עובדים עבודת כוכבים והם
 עשו אותו וגרמו לעמי לחטא, ראה מה כתיב
 אלה אלהינו אין כתיב כאן אלא אלהיך
 שהגרים שעלו עם משה הם עשאוהו ואמרו
 לישראל אלה אלהיך, לכך הקדוש ברוך הוא
 אמר למשה לך רד כי שחת עמך.

[רסח] כדאיתא בשמות רבה פרשת כי תשא
 פרשה מב סימן ו' לך רד כי שחת עמך העם
 אין כתיב כאן אלא עמך, אמר משה רבון
 העולם מנין הם עמי, אמר לו הקדוש ברוך הוא
 עמך הם שעד שהיו במצרים אמרתי לך
 (שמות ז) והוצאתי את צבאותי את עמי
 אמרתי לך שלא לערב בהם ערב רב, אתה
 שהיית עניו וכשר אמרת לי לעולם מקבלים

של פרטות הספירות ובכל כלולות העשר ספירות ובכל שאר השמות שלו, ועל ידי כל ראשי הישיבות שהם ששים רבוא נשמות של הישיבה העליונה שהם ענפי הת"ת וששים רבוא נשמות של הישיבה התחתונה שהם ענפי המלכות, וכן תבורך ע"י כל הששים רבוא מלאכים דת"ת וששים רבוא מלאכים דמלכות (רמ"ק). **וְעָנּוּ כְּלָהוּ וְאָמְרוּ אָמֵן.** וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה הוֹדוּ בְּבִרְכָתֶיהָ וְאֵז עָנּוּ כָל הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ אָמֵן, וְהַקְב"ה וְהַשְׁכִּינָה זו"ן הוֹדוּ וְהַסְכִּימוּ עַל בְּרַכַּת הָרַע"מ. **אֱלֹהֵינוּ, קוּם אֲפַתַח פּוֹמֶךָ בְּפִקּוּדֵינָי עִמָּי, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר דִּילֵי, מִכָּל** (דף רע"ז ע"א) **סְטָרָא** וְאָמַר הָרַע"מ, אֱלֹהֵינוּ קוּם וּפְתַח אֶת פִּיךָ וְתַסִּיעַ לִי לְבַאֵר אֶת סוּדוֹת טַעְמֵי הַמִּצְוֹת, מֵאַחַר שֶׁאַתָּה הָעוֹזֵר שְׁלִי בְּכָל הַצְדָדִים, דְּהָא עֲלֶיךָ אֲתִמַּר בְּקִדְמִיתָא, (במדבר כח) **פִּינְחָס בֶּן אֱלֵעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, בֶּן אֶהֱרֹן וְדָאֵי, בֶּן אָח דִּילֵי הוּא,** (משלי יז) **וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד** כִּי הִנֵּה עֲלֶיךָ נֹאמַר בְּתַחִילָה 'פִּינְחָס בֶּן אֱלֵעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, דְּהֵינּוּ שֶׁאַתָּה בּוֹדָאֵי בֶן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן ע"י שֶׁהִתְעַבְרוּ בְּךָ נִשְׁמוֹת נֹדָב וְאַבִּיהוּא בְּנֵי אֶהֱרֹן ע"י מִצְוֹת הַקְּנָאָה, (רסט) וְלֹכְנָן אֶתָּה בּוֹדָאֵי בֶן אַחֵי אֶהֱרֹן, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ נֹאמַר עֲלֶיךָ 'וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד', דְּהֵינּוּ שֶׁמֵּאַחַר שֶׁעַתָּה אֲנִי בְּדוּחֶךָ לֹכְנָן אֶתָּה צְרִיךְ לְעוֹזְרָנִי בְּסוּד בֶּן אֱלֵעָזָר שֶׁהוּא לְשׁוֹן עוֹזֵר (יֵהָל אור).

מצוה לדון את המפתה שישלם קנס חמישים כסף

כִּי יִמְצָא אִישׁ נֶעְרָה בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא אֶרְשָׁה וְגו'.

אור הרשב"י

[רסט] כדאיתא בזהר פנחס רי"ז ע"א.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פְּקוּדָא דָּא, לָדוֹן בְּמִפְתָּה חַמְשִׁים כֶּסֶף. הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב, כִּי יִמְצָא אִישׁ נִעְרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֶרְשָׁה

הנה מצווה זו הוא לדון את המפתה שישלם קנס חמישים כסף, כי זהו מש"כ כי ימצא וגו'.

אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל, מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא אֲתִקְרִיאוּ בֵּת

הנערה הוא סוד ישראל שמצד שהם מקבלים את השכינה לשרות עליהם הם נקראים בת.

וְתַפְשָׂה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצְאוּ וְנָתַן לְאָבִי הַנִּעְרָה חַמְשִׁים
כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָה כָּל יָמָיו וּבֵהֶם

נאמר ותפשה וגו', דהיינו שכאשר ימצא איש שהוא ז"א את בתולת עם ישראל הוא לא יוכל

לשלחה ממנו כל ימיו. רַבָּנָן וְכָל מְאִירֵי מְתִיבְתָא, אִישׁ, אֵלֶּיךָ

יִשְׂרָאֵל, מִסְטָרָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

וראשי הישיבה שהיו עמו, הנה מש"כ 'איש', הם אלו ישראל הנקראים איש מצד הקב"ה

ז"א שבזה הם משפיעים ומתקנים את המלכות. וְתַפְשָׂה, בְּקִשּׁוּרָא

דְּתַפְּלִיין. וְתַפְשָׂה, בְּכַנְפֵי מְצוּהַ וּמִש"כ 'ותפשה' הכוונה שהם תופסים

את המלכות ע"י קשר תפילין וע"י כנפי המצווה של הציצית. אֲשֶׁר לֹא אֶרְשָׁה,

בֵּת יְחִידָה, דָּא נִשְׁמָה וּמִש"כ 'אשר לא ארשה' הוא סוד המלכות הנקראת

בת יחידה לחכמה בסוד אבא יסד ברתא, וכן היא נקראת נשמה מצד הבינה שהיא מקור

הנשמות. וְשָׁכַב עִמָּה, בְּצִלּוֹתָא דְשְׂכִיבָא, בְּהִשְׁפִּיבְנוּ וּמִש"כ

'ושכב עמה' הוא סוד תפילת השכיבה של ברכת השכיבנו דערבית, ובוה כאשר ישראל

שוכבים לישון הוא נשמרים ע"י המלכות. וְנָתַן לְאָבִי הַנִּעְרָה חַמְשִׁים

כֶּסֶף, חַמְשָׁה וְעֶשְׂרִים חַמְשָׁה וְעֶשְׂרִים אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא

ומש"כ 'ונתן לאבי הנערה חמישים כסף', אלו החמישים הם סוד כ"ה אותיות שיש בייחוד שמע ישראל דשחרית וכ"ה אותיות שיש בשמע ישראל דערבית, ומשום כך אין ראוי לאדם שישכב על מטתו קודם שישלים סדר זה[ורע].

הלכה שלומדים שלא לשמה מצד מט"ט

קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְוַדַּאי מַאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּהַלְכָּה שְׁלָא לְשִׁמְהָ, וְרוּוַח הַלְכָּה ואמר אליהו הנביא לרע"מ, קום רע"מ

רשמע מה שיש לי להוסיף על דבריך, כי הנה מי ודאי עוסק בהלכה שלא לשמה הוא מרוויח את ההלכה שהיא המלכות הנקראת כלה ה', וְוַדַּאי בְּתַפְיִשָּׁה אִיְהִי לְגַבִּיּהּ. וְעַם כָּל דָּא אֹקְמוּהָ, לְעוֹלָם יַעֲסוּק אָדָם בַּתּוֹרָה אֲפִילוּ שְׁלָא לְשִׁמְהָ, שְׁמַתוּךְ שְׁלָא לְשִׁמְהָ בָּא לְשִׁמְהָ

אמנם בזה בודאי המלכות תפוסה אצלו בגלות ובמאסר כנגד רצונה, מאחר שהעוסק בתורה שלא לשמה ע"י המלכות מתלבשת בקלי' והם נאחזים בה ע"י השתלשלות מדרגות רבות, ואפ"ה אמרו חז"ל שלעולם יעסוק בתורה שלא לשמה כי עי"כ הוא ילמד לשמה, ובוה תצא השכינה מאחיות זוהמת הקלי'ורעא]. וְהֵאֵי הַלְכָּה מְסַטְרָא דְנַעַר טוֹב, דְּאַתְּ פֶּרֶשׁ מֵאִלְנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר,

אור הרשב"י

קודם שישלים סדר ק"ש (עיינ בריש ברכות). [ורעא] כדאיתא בפסחים דף ג' עמוד ב' דאמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה – בא לשמה.

[ורע] ומטעם זה אמרו חז"ל שזמן ק"ש הוא עד הצות בכדי להרחיק את האדם מהעבירה, והוא בכדי שלא ישכב האדם על מטתו בטרם שיקרא ק"ש ויאמר שיקרא בקומו משנתו בטרם עלות השחר, כי אין ראוי לישון כלל

הלימוד היומני